Arbeidstøy koster også penger

Det er bra at ansatte i kommunene får en sentral avtale som sikrer nødvendig arbeidstøy. SGS 1002 slår fast at kommunene skal forhandle fram lokale retningslinjer og sørge for at ansatte får det arbeidstøyet de trenger for å utføre jobben sin.

Problemet er at det ikke følger én krone med avtalen.

Mange kommuner sliter allerede med stram økonomi. Når nye oppgaver og nye forpliktelser pålegges kommunene uten ekstra finansiering, må pengene tas fra andre deler av tjenestene. Det skaper en vanskelig situasjon både for arbeidsgiver, ansatte og innbyggerne.

Arbeidstøy er ikke et personalegode, men et nødvendig arbeidsverktøy. Derfor skal ansatte ha det de trenger for å gjøre jobben sin på en trygg og profesjonell måte. Men når sentrale avtaler vedtas uten at det følger med finansiering, sendes regningen rett til kommunene.

Hver krone som må brukes på nye oppgaver uten ekstra midler, er en krone som ikke kan brukes på eldreomsorg, barnehager, skole, oppfølging av sårbare innbyggere eller andre viktige tjenester. Kommunene kan ikke trylle fram penger. Når staten og de sentrale partene pålegger nye kostnader, må de også ta ansvar for finansieringen.

Hvis denne utviklingen fortsetter, risikerer vi at kommunene tvinges til å kutte i tjenester eller redusere bemanningen for å finansiere oppgaver de aldri fikk midler til å gjennomføre. Det er verken god kommuneøkonomi eller god arbeidsgiverpolitikk. Gode avtaler må også være mulig å betale for. Ikke alt kan sendes videre til kommunebudsjettene.

Fagforbundet Ørland